

Αν προσπαθούσαμε να περιγράψουμε με χρώματα την πρόσφατη διαδρομή μας στο Μαυροβούνι της Κεντρικής Πίνδου, το πράσινο και το χρυσαφί θα επικρατούσαν. Και λίγο γαλάζιο για τον ανέφελο ουρανό και τα νερά της τεχνητής λίμνης του Αώου, από τις όχθες της οποίας ξεκινήσαμε. Ένας χωματόδρομος που μπαίνει βαθιά σε δάσος πεύκου αρχικά, οξιάς λίγο ψηλότερα. Η οξιά. Αυτό το ψυχρόφιλο δέντρο – κόσμημα των δασών της βόρειας και της κεντρικής Ελλάδας. Στο φύλλωμά του μετράμε την αλλαγή των εποχών, την ροή του χρόνου κόντρα στο αιώνιο του πεύκου και του έλατου. Το διάφανο πράσινο της άνοιξης διαδέχεται το σκοτεινό του καλοκαιριού και έπεται το κρεσέντο του φθινοπώρου. Τότε που οι χυμοί του δέντρου αποσύρονται ενόψει του χειμώνα, τα φύλλα της οξιάς μεταμορφώνονται σε μια απίστευτη παλέτα θερμών χρωμάτων που κυμαίνονται από το ωχρό κίτρινο ως το χρυσαφί και το χαλκό. Η δόξα της στιγμής λίγο πριν από το τέλος, αλλά και η ελπίδα της αναγέννησης.

Είναι αλήθεια ότι το πρόγραμμα του συλλόγου μας βρίθει τέτοιων διαδρομών αυτή την εποχή. Διαδρομές της οξιάς θα μπορούσαμε να τις χαρακτηρίσουμε, ή αλλιώς χρωματικές διαδρομές αφού η παρουσία και άλλων φυλλοβόλων δέντρων (καστανιές, πλατάνια, λεύκες, σφένδαμοι, φλαμουριές) δημιουργούν μια εξάισια και διαρκώς μεταβαλλόμενη χρωματική παλέτα.

Στόχος της εξόρμησης η ανάβαση στην κορυφή Αυτιά (υψ. 2085 μ.) από την δυτική πλευρά του βουνού. Χωρίς μονοπάτι, όπως εξάλλου και όλες οι διαδρομές από αυτή την πλευρά. Μόνο ένα κόκκινο βέλος στο δέντρο πλάι στον δρόμο, στην κατάληξη ενός ρέματος, σηματοδοτεί την έναρξη της πορείας. Μιας πορείας ανηφορικής αλλά όχι δύσκολης, τουλάχιστον στο αρχικό κομμάτι που οι κλίσεις είναι ήπιες.

Το σερπεντινικό υπόβαθρο, προϊόν ηφαιστειακής δράσης, ευνοεί την ανάπτυξη μιας

εντελώς ιδιαίτερης χλωρίδας στην οποία κυριαρχούν τα ρόμπολα (λευκόδερμη πεύκη -Pinus leucodermis ή Pinus heldreichii) εμβληματικό δέντρο των βουνών που περιβάλλουν την Βάλια Κάλντα. Οι γιγάντιοι κορμοί των αρχαίων δέντρων φτάνουν ως τις κορυφές, ξεπερνώντας το όριο όλων των άλλων δέντρων. Εκεί μοιραία καταλήγουν έρμαια των κεραυνών που σαρώνουν την περιοχή με συχνότητα μοναδική στον ελλαδικό χώρο. Τα κουφάρια των γιγάντιων δέντρων, όρθια ή πεσμένα καταγής με απογυμνωμένους τους κορμούς και συστρεμμένα τα κλαδιά είναι ένα κοιμητήριο της φύσης που με δέος και σεβασμό αντικρίζουμε κάθε φορά που φτάνουμε ως εδώ.

Μετά από μιάμιση ώρα πορείας φτάνουμε στην κατάφυτη κορυφή ακριβώς πάνω από τον Αρκουδόλακκο και αντίκρυ από το Αυγό (υψ. 2177 μ.) την ψηλότερη κορυφή της περιοχής. Στο βάθος η Βάλια Κάλντα και το Αρκουδόρεμα. Προορισμοί γνωστοί και αγαπημένοι.

Κατεβαίνουμε νοτιότερα βαδίζοντας στην κόψη της κορυφογραμμής. Η θέα προς τα νερά της λίμνης και τις κορυφές του Λάκμου (Περιστερί) που χάνονται στην αχλή μας καθηλώνει. Μοναδικά υπέροχη τοποθεσία.

Η κακοτράχαλη ράχη με την ονομασία «Αυχένας της Αρκούδας» ενώνει τα Αυτιά με την Φλέγγα (υψ. 2159 μ.), την ψηλότερη του Μαυροβουνίου. Στη ρίζα της θα ξεκουραστούμε κατάματα στον ήλιο και προφυλαγμένοι από τον ψυχρό άνεμο – προάγγελο του χειμώνα.

Η κατάβαση γίνεται παράλληλα με την πορεία του ρέματος και μέσα από το δάσος της οξιάς, γεγονός που μας έδωσε την ευκαιρία όμορφων φωτογραφικών στιγμιότυπων.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 28/10 θα ανεβούμε στην κορυφή Μακριά Ράχη (Πλούν -υψ. 1945 μ.) ξεκινώντας από το Παλαιοχώρι Γαρδικίου. Πληροφορίες στα γραφεία του συλλόγου μας Ομήρου 6 (κάτω από το ΚΑΠΗ), τηλ. 2431072077 κάθε Παρασκευή από 9.00 έως 10.30' μμ.

Ενδιαφέρουσες πληροφορίες και υλικό θα βρείτε στο site του συλλόγου στη διεύθυνση www.trikalasport.gr και στο Facebook